

3. Zasady i normy – funkcje wychowawcza i socjalizacyjna

NA TEJ LEKCJI DOWIECIE SIĘ

- co jest istotą wychowania,
- na czym polega funkcja socjalizacyjna rodziny.

Szlifowanie diamentów – funkcja wychowawcza

Czy wiecie, co to są diamenty? To najtwardsze minerały występujące w przyrodzie i jedne z najcenniejszych kamieni szlachetnych. Ich złoża znajdują się między innymi w Afryce i Australii. Niewielka część wydobytych diamentów nadaje się do wyrobu pięknej biżuterii. Zanim jednak trafią one do jubilerów, aby ozdobić kosztowne pierścionki i kolczyki, zostają poddane specjalnej obróbce, która nazywa się szlifowaniem. Dopiero umiejętnie oszlifowany diament staje się cennym brylantem.

Zapamiętajcie: każdy z was jest diamentem! Jedynym i niepowtarzalnym. Zadaniem rodziców jest wydobyć wasz najpiękniejszy blask i uczynić z was brylanty.

Możemy więc powiedzieć, że mama i tata szlifują wasze charaktery, abyście stawali się coraz lepszymi ludźmi. Chcą was nauczyć uczciwości, prawdomówności, postawy współpracy, a także miłości i życzliwości. Towarzyszą również w odkrywaniu waszych talentów i pasji.

Dlatego zachęcają was do uczęszczania na kółka zainteresowań, uprawiania sportów i uczestnictwa w zajęciach artystycznych. Wszystko po to, abyście mogli podjąć świadomą decyzję, w którym kierunku się rozwijać, jaką szkołę wybrać i jaki zawód wykonywać w przyszłości.

Wszystkie te zadania oznaczają, że rodzina pełni funkcję wychowawczą, czyli wydobywa z was to, co najlepsze, i przygotowuje do samodzielnego podejmowania życiowych decyzji.

Powiedzieć „cześć” czy „dzień dobry” – funkcja socjalizacyjna

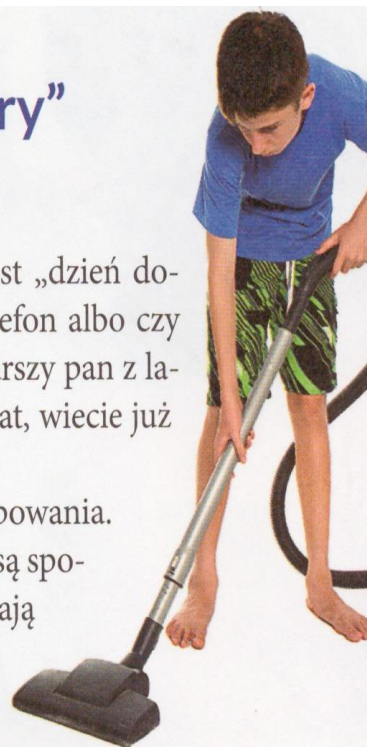
Czy do pani nauczycielki można powiedzieć „cześć” zamiast „dzień dobry”? Czy podczas spektaklu w teatrze możecie odebrać telefon albo czy wypada rozsiąść się wygodnie w autobusie, gdy obok stoi starszy pan z laską? Oczywiście, że możecie to zrobić. Ale mając 11 czy 12 lat, wiecie już doskonale, że nie należy tak się zachowywać.

Wasze rodziny są miejscem nauki wzorów i zasad postępowania. Rodzice to pierwsze osoby, które mówią wam, jakie postawy są społecznie akceptowalne, a jakie nie. Innymi słowy podpowiadają wam, jak należy się zachowywać w konkretnych miejscach i sytuacjach: w szkole, urzędzie, restauracji, autobusie, operze, podczas spotkania z przyjaciółmi. Także od rodziców uczycie się dbałości o porządek w swoim pokoju, domu oraz na szkolnej ławce.

W niektórych domach rodzice wraz z dziećmi przygotowują harmonogramy sprzątnięcia. Na przykład mama zmywa naczynia, tata wynosi śmieci, syn odkurza, a córka sprząta klatkę chomika. Po tygodniu następuje zmiana obowiązków. Dzięki takiemu podziałowi prac wszyscy czują się odpowiedzialni za utrzymanie porządku i nikt nie jest przemęczony nieustannym sprzątnięciem całego domu w pojedynkę.

Codziennie czynności oraz celebrowanie świąt są również okazją do przekazywania wam systemu wartości. Dowiadujecie się od rodziców, co jest w życiu ważne. Różne rodziny mają różne priorytety*. Dla jednych najistotniejsze jest na przykład posiadanie dóbr materialnych, dla innych liczy się wspólne spędzanie czasu, a w jeszcze innej rodzinie najważniejsza jest religia. Ważnym elementem przygotowania do dorosłości jest nauka szacunku dla innych postaw, poglądów, upodobań czy religii.

Wiecie już więc, na czym polega kolejna funkcja rodziny – socjalizacyjna.

POLECENIA I PYTANIA

Kalambury. Zapytajcie swoich rodziców, dziadków oraz inne bliskie wam osoby, jakie znają przysłowia o pracy. Ponadto możecie ich poszukać w internecie**. Na zajęciach w klasie, pracując w kilkusobowych grupach, znajdźcie pomysł na pantomimiczne (za pomocą gestów) przedstawienie hasła, powiedzenia lub przysłowia na temat pracy. Grupy w ustalonym porządku prezentują swoje przysłowia, a pozostali uczniowie zgadują. Uwaga: nie wolno używać słów ani wydawać innych dźwięków, podpowiadających treść hasła.

